

РЕШЕНИЕ

№ 14101

гр. София, 07.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **10772** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на „АСМ Сервиз“ ЕООД – [населено място], [улица], представлявано от И. Г. Г., срещу Ревизионен акт № Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта, потвърдена с решение № 1311/14.09.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С.. Жалбоподателят твърди, че РА в оспорената част е издаден при съществени процесуални нарушения във връзка със събирането на доказателствата и не е съобразен с материалния закон, поради което моли съдът да го отмени. В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. Й. И.. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП“ – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС със седалище [населено място], обл. С..

Със заповед № 3 – ЦУ – 753 от 05.05.2022г., издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, зам. - изпълнителният директор на НАП е определил органите по приходите, за които не са прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. Сред тях е и Д. В. от ТД на НАП - Б..

Със заповед № РД – 01 – 245 от 05.05.2022г. на и.д. директор на ТД на НАП С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК и заповед № 3 – ЦУ – 753 от 05.05.2022г. на зам. - изпълнителния директор на НАП, е наредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 05.05.2022г., да се изпълняват от конкретно посочени служители, сред които и Д. В. на длъжност Началник сектор Ревизии при ТД на НАП – Б..

Със заповед № 3 – ЦУ – 1867 от 19.10.2022г. изпълнителният директор на НАП е възложил на основание чл. 10, ал. 9 от ДОПК на служителите на ТД на НАП, посочени в частност в заповед № 3 – ЦУ – 753 от 05.05.2022г. на зам. - изпълнителния директор на НАП, да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, сред които и жалбоподателят по делото, за който компетентната дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП – С..

Наредил е още, контролните производства да бъдат възложени от началниците сектори, посочени в частност в заповед № 3 – ЦУ – 753 от 05.05.2022г. и други заповеди на зам. - изпълнителният директор на НАП, както и от определените от Директора на ТД на НП – С. с нарочни заповеди, издадени на основание чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221422005538-020-001/20.10.2022г., издадена от Д. В. - „Началник сектор Ревизии“ при ТД на НАП – Б.. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за периоди 09.2020г. – 12.2021г. и корпоративен данък за периоди 2020 и 2021г., със срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. С посочената заповед е определен и ревизиращият екип: Д. Й. – ръководител на ревизията и Г. Я.. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на дружеството по електронен път на 31.10.202г. С последващи заповеди от 26.01.2023г.

и 27.02.2023г., издадени от Д. В., е удължен срокът на ревизията с общо два месеца – 31.03.2023г.

Със заповед от 03.05.2023г., издадена след определения срок за извършване на ревизията, същият орган по приходите е заменил ръководителя на ревизията с друго лице – К. А..

Междувременно резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221422005538-092-001/24.04.2023г., издаден от първоначално определения ревизиращ екип, който е съобщен на дружеството на 18.05.2023г. По повод констатациите в доклада, жалбоподателят е подал възражение в предоставения му 14 дневен срок. В срока по чл. 119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г. РА е издаден от Д. В. и новият ръководител на ревизията. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения.

Дружеството жалбоподател е обжалвало РА по административен ред. С Решение № 1311/14.09.2023 г. директорът на дирекция „ОДОП” [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА частично, както следва:

Решението е съобщено на 02.10.2023г., а жалбата до съда е подадена на 17.10.2023г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи по отношение на допустимостта на производството и валидността на оспорения акт:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Съдът приема, че оспореният акт е издаден от некомпетентен орган, като основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Т.е. компетентността на издателите на акта е функция на компетентността на органа възложил ревизията – ако ревизията е възложена от орган, който не е разполагал с компетентност за това, заповедта за възлагане на ревизия би била нищожна, което влече и нищожност на

издадения впоследствие ревизионен акт от органа възложил ревизията и от определения от него ръководител на ревизията. Затова следва да се провери доколко издателят на заповедта за възлагане на ревизията е имал правомощие да направи това. Правомощието на органа възложил ревизията Д. В. не произтича пряко от закона, а от възлагането, което по силата на чл. 112, ал. 1, т.1 от ДОПК следва да получи от Териториалния директор на компетентната ТД на НАП. Предвид обстоятелството, че седалището на дружеството е в обл. С., това е директорът на ТД на НАП – С.. Директорът на ТД на НАП – С. град обаче има в това отношение ограничена териториална компетентност – той може да възлага подобно правомощие само на лица, които са му на подчинение т.е. на служители на ТД на НАП – С..

При коментирания правна рамка съдът приема, че Д. В. не е имал компетентност да издава заповеди за възлагане на ревизии по отношение на дружества, чието седалище е в [населено място], независимо от няколкото заповеди, които ответникът е представил по делото в тази връзка на зам. изпълнителния директор на НАП и на изпълнителния директор на НАП. Нормата на чл. 112, ал.1 от ДОПК урежда компетентност, която не може да бъде възложена на служители на НАП чрез издаването на заповед по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП от изпълнителния директор. Със заповед З – ЦУ – 1867 от 19.10.2022г. изпълнителният директор на НАП не може да оправомощи валидно Д. В. да възлага ревизии. Той би могъл сам да възложи ревизия, но не и да оправомощи друг орган да стори това – основание за този извод е нормата на чл. 112, ал.1 от ДОПК, която не го оправомощава за подобно действие. Компетентен да оправомощава органи, които да възлагат ревизия според текста на чл. 112, ал.1 от ДОПК е териториалният директор на компетентната териториална дирекция. Предвид седалището на дружеството жалбоподател, това е директорът на ТД на НАП – С..

В същото време, макар да има материална компетентност да определя органи, които да възлагат ревизии, директорът на ТД на НАП – С.-град не е имал компетентност по отношение на орган по приходите, който не е част от ТД на НАП – С.. С други думи орган по приходите – част от ТД на НАП – Б., какъвто е издателят на заповедта за възлагане на ревизията, не е на подчинение на директора на ТД на НАП – С. и последният не може валидно да му възлага правомощията по чл. 112, ал.1, т.1 от

ДОПК. Никакви съображения по целесъобразното разпределяне на ревизионните производства в рамките на страната, каквито доводи се изтъкват от ответника, не могат да отменят законовата рамка.

По тези съображения съдът приема, че в случая ЗВР е издадена от орган, който не е разполагал с компетентност да възложи ревизия на дружеството жалбоподател и затова нито той, нито посоченият от него ръководител на ревизията са имали правомощие да издадат РА срещу дружество, чието седалище е било в [населено място]. Липсата на компетентност у издателите на РА води до нищожност на оспорения РА и съдът следва да я прогласи. При установената липса на компетентност на издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт.

На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски от страна на жалбоподателя. Претендирани са разноски в размер на общо 27385лв., от които 50лв. за държавна такса, 1595лв. за възнаграждение за вещо лице и 25740лв. за адвокатско възнаграждение, като са представени доказателства за плащането им. Искането следва да бъде уважено на основание чл. 161 от ДОПК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на „АСМ Сервиз” ЕООД Ревизионен акт № Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта, потвърдена с решение № 1311/14.09.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С..

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" - С.-град при ЦУ на НАП да плати на „АСМ Сервиз” ЕООД – [населено място], [улица], представлявано от И. Г. Г., разноски по делото в размер на 27385лв., от които 50лв. за държавна такса, 1595лв. за възнаграждение за

вещо лице и 25740лв. за адвокатско възнаграждение.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: